

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Nővember' 6 dikán, 1832.

B é t s.

Ő Ts. K. Apostoli Felsége méltóztatott az Erdélyi Nagy Fejedelemségben, nehaj Babb János Püspök meghalázása által megüresült Görög Cath. egyesült Fogarasi Megyés Püspökségre Méltóságos és Fő Tisztelendő Leményi János Urat eddig Generál-Vicariust és Balásfalvai Kánonokot kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Msgs Beöthy Sándor Itélőmester Urat Magyar Országban Királyi Ügyek Directorává kegyelmesen kinevezni

F r a n t z i a O r s z á g.

Még egyszer visszajövünk híres perére Berryer Urnak, ki a' Nantesi lázzadás fejének tartatván, elfogatott. — Oct. 16-kán reggeli 10 órakor a' Bloisi Törvényszék elibe idéztetett, mellynek feje Bergevin Ur vala. A' Törvényház tömve volt sokasággal, kik között sok fő rendű Dámák, stabalis tiszték, és kerületbeli tisztviselők találkoztak. A' Kormány a' maga részéről, az Orleani Királyi Ügyészt Vilnot Urat küldötte Bloisba. Midőn az említett pert elő akarták venni, hirtelen az a' hír terjedt el, hogy a' fő tanú Tournier Ur, egykori Oberster, betegsége miatt meg nem jelenhet. Azért is egy Orvos mindjárt elküldetett lakására, a' ki azt az

izenetet hozta, hogy Tournier Ur meg fog jelenni. Az alatt, a' bévádoltatott kikérdeztetett, azt válaszolván, hogy Berryer Péter Antalnak hívják, 42 esztendős, Párisban lakik, hivatalára nézve Prókátor, 's egyszersmind tagja a' Deputatusok Kamarájának. Az Elölülőnek az esküdtekhez tartott beszédje után, felolvastatott az alsóbb Törvényszéknek ítélete, melly szerént Berryer Urnak ügye ide apeláltatott. Ez alatt Berryer Ur több ízben elmosolyodott, kivált mikor az olvasó arra a' vádra jött, mintha Ő (Berryer Ur) Tournier Urnak meghagyta volna, hogy legelőbb is a' Ministeri épületet, és a' Tuileriákat foglalja el. Ennekutánna kezdődött a' tulajdonképpen való Vallatás.

1-ső Kérdés. Mitsoda öszveköttetésben volt az Ur a' Bourbonok régibb ágával?

Felelet, Én semmi pénzbeli öszveköttetésben nem voltam, hanem az ifjú Bor'deaux Hertzegnek pereireám voltak bízva, de ezen dologban is tsak egyszer kaptam levelet Holyroodból.

2 dik K. Miért vett a' maga, 's fiam számára útlevelet Angliába?

F. Mert Angliába akartam menni, a' Peremben megkivántató bizonyos próbák öszveszedésére, — a' fiamat azért

akarám magammal vinni, hogy ott magát jobban tökéletesítse. Azomban ezen úttal felhagytam, egyszersmind az akkori Consilium Praesidenséhez folyamodtam, a' ki mivel tudta, hogy Holyroodba megyek, 's a' Bourbon familia eránt viseltető indulatomat is esmérte, arra kért, venném reá a' Királyi familiát, hogy Frantzia Országban lévő jószágát adná el, hogy az által Baude Urnak a' Kamarához nyújtott nem igen kívánatos javallatjának végrehajtása megakadályoztassék.

3-dik K. Hát Vendébe minek ment az Ur?

F. Megtudtam, hogy Berry Hertzegné ott van, azért is Maj. 20-kán innen kiindultam.

4-dik K. Hogy tudta meg a' Hertzegnének ott létét? — Ujsághól?

F. Nem. — Egy barátomra volt bízva, hogy ezt a' hírt tudtomra adja.

5-dik K. Kiindultával tudja e' bizonyosan, hogy a' Hertzegnét látni fogja?

F. Telyességgel nem: midőn Frantzia Országba lett megérkezésének híre elterjedt, egy barátomhoz mentem, hogy a' dolgot közelebbről megtudjam: egymással találgattuk, ugyan hol tartózkodik, 's ki utazik társaságában? Rétségünk feloldoztatott egy levél által, melly tudtunkra adta, hogy Vendében van. Azért is Nantesbe mentem, hogy ott bizonyosabban megtudjam.

6-dik K. Talált e' Nantesben mindjárt vezetőre, ki a' Hertzegnéhez vezette?

F. A' mint reggeli 8 órakor Nantesbe értem, már 11 órakor vezetőre találtam.

7-dik K. Ugy hát olyan személyekkel beszélt az Ur, kik a' Hertzegné hollétéről tudtak?

F. Mivel mind Characteremet, mind utazásom tzeljét tudták, a' kik-

hez Nantesben folyamotam; tehát nem viseltettek erántam bizodalmatlansággal.

8-dik K. Miért akarta az Ur a' Hertzegnét látni?

F. Enugyanmár azt előadtam előbeni vallatásomban, de kész vagyok most ismételni. Azt tsak mellékesen említem, hogy egy politikai véleményt, mellytől ítéletem szerént hazámnak bóldogsága függ, egy szívvel, 's lélekkel igyekeztem megalapítani.

9-dik K. Elmondhatja e' az Ur tartalmát a' Hertzegnével folytatott beszélgetésnek rövideden a' kiütéshez közel vólt lázzadásra nézve?

F. Meg kell vallanom, hogy vallatásom ólta az egész Per folyamata alatt, erőt kelle venni magamon, hogy Hazámnak igazság kiszolgáltatása felől meggyőződjek. Azon beszélgetésről, mellyt a' Hertzegnével folytattam, számot nem adhatok, mert nem akarom magamat egy szerentsétlen, de a' mellett merész Aszszonynak Systemájával, akaratjával, és kinézéseivel ellenkezésbe tenni, — azt semmi esetre nem tehetem, bár melly veszedelemnek tégyem ki magamat hallgatásom által. (Erre Berrier Urnak úgy ellágyúlt szíve, hogy szemei könnyekbe lábbadtak) Megnyugtatósomra, Frantzia Orzágnak pedig ditsőségére szolgál, hogy bár a' Hertzegné frantzia földön öt, vagy hat hónapot töltött, lakását hetenként négy-szer, ötször is változtatta, 's mindenik menedék helyén, 8-an vagy 10-en vóltak titkába béavatva, még is egyetlen egy sem találkozott légyen, a' ki a' szenvedőt elárúlta vólna.

10-dik K. Vallatása közben azt jelentette az Ur, hogy Vendéi útjának tzelja lett légyen, a' Hertzegnét, a' polgári háború planumáról lebeszélni?

F. Köszönöm ezen mentségemre

szolgáló kérdést, de nints reá szükségem. Nem igaz, hogy én azt vallottam, mintha a' Hertzegné akaratjának ellent állani kívántam volna, — én tsak azt mondtam, a' mi igaz: hogy tudniillik a' Hertzegnéhez mentem, hogy véle véleményemet közöljem, — de nem is mertem volna ötet (a' Hertzegnét) akaratja iránt ki tudakozni. Van ugyan egy tudósítás, mellyben azt az állítást adják számba, de az a' tudósítás, egy a' legigazságtalanabb vádak között, mellyek valaha Törvényszéknél előfordultak. — Jun. 10-kén elfogattattam, 11-kén egy ember jött szobámba, ki magát Királyi Ügyésznek adta ki, 's noha én ötet akkor legelőször láttam, azt nyilatkoztatta ki, hogy ő erántam már tudósítását beadta a' Justitz Miniszternek, mellyben minden szavaimat, 's feleleteimet is előhordotta. Rettenetes dolog ez Uraim! a' Miniszteri lapok ezen hamis, költött iroványt a' Publicumnak úgy tálalták ki, mint igazat. A' Királyi Ügyész kérdezte tőlem, valyon nem lesz e' ellenemre annak kinyilatkoztatása, hogy Jun. 2 kán vagy 3 kán Vallatásomat tsak ugyan beadta? Én azt feleltem, hogy elébb szeretném azt olvasni, — de mivel azt kézhez sohasem kaptam, azt jelentettem ki, hogy Jussomból magamnak semmit sem hagyok elvenni. Erre Granville barátomhoz ment, hogy ötet arra az állításra vegye, mintha ő vele beszélgetett volna. Így árultattam el egy tudósítás által, melly egy törvénybeli tisztviselőnek pennájából folyt vala, így kenték reám, mintha én Berry Hertzegnének anyai bátorságát gántsoltam volna: azomban az egész tudósítás költött, és én a' Királyi Ügyészt még nem láttam.

11-dik K. Mitsoda jegyzéket olvasott fel az Ur a' Hertzegné előtt?

F. Én tsak az engemet személyesen érdeklő kérdésre tartozok felelni.

12-dik K. Elérte az Ur abbelitzélját, melly szerint a' Hertzegnét a' polgári háború planumától elakarta vonni?

F. Az a' nemes mód; mellyel Praesidens Ur az egész Per folyamata alatt vélem bánik, avval a' reménnyel biztat, hogy erre nézve halgatásomat helybe fogja hagyni.

13-dik K. Granville Ur azt mondta, hogy néki úgy látszott, mintha az Ur a' Hertzegnével tartott beszélgetéssel nem lett volna megelégedve?

F. Granville Ur azt nem mondhatta; — mivel magunk körül puska-lövéseket hallottunk, és a' mellett fontos beszélgetés közben, némelly kifejezéseket ejtettem, meglehet, hogy megelégedetlennek látszottam. Külömben is, a' Hertzegnén kívül, másokkal is beszélünk, — — — de én nem állok itt úgy, mint vádoló, hanem mint vádoltatott, kinek kötelességem, magamat óltalmazni.

14-dik K. Miért hosszabította meg Nantesben való mulatását?

F. Maj. 23 kán estve Nantesbe érkeztem: 24 kén Granville Ur jószágára mentünk, hol 4 napot töltöttem: 28 kán Nantesbe visszamentem, 's ott mulattam egész hétig. A' vádlólevélben az mondatik, hogy ollytzeleből maradtam olly sokáig Nantesben, hogy a' kiütött lázzadást hasznomra fordítsam, — azomban, én még tovább is ott maradtam volna, ha az által hazámról a' veszedelmet elfogtam volna háríthatni. Jun. 3 kán elúztam: a' Nantesi nyughatatlanság a' tisztviselőket igen is, de engem semmi részben sem nyughatatlanított: én mindenbántás nélkül járhattam fel 's alá az útzákon, 's a' Praefectus még azt izenté, hogy maradjak ott, de azt izentem.

viszsa, hogy már régólta szándékozom e' felső Loiri Kerületbe, onnan pedig az Aixi ferdőbe menni, hol maragandó leszek, a' Kamara Üléseinek elkezdődéseig.

15 dik K. Kapott az Ur levelet M a s s á b ó l ?

F. Nem.

16 dik K. Aprilisben vólt már az Ur Tourierral valami öszveköttetésben?

F. Nem vóltam: tsak Sept. 29 kén hallottam felőle vallatásomban, minek-előtte már jóval az előtt, úgymint Jul. 4-kén a' Hadi Kormányának által kelle vala szolgáltatom.

Ezekután a' Praesidens, B e r r y e r Ur kívánságára, a' Nanteszi Királyi Ügyésznek egy levelét felolvasta, mellyben ez van: „Az igazságnak tartozom vele, hogy ezennel kijelentsem, hogy engemet Jun. 3 kán Granville Ur, és B e r r y e r Urnak' más barátjai meglátogattak, 's hogy én e' felől a' Minisztert úgy tudósítottam, mintha maga B e r r y e r Ur látogatott volna meg.“

Ez meglévén, a' tanúk vétettek elő. Legelőször is az említett T o u r n i e r Ur jelent meg: megjelenése közönséges zúgást okozott, a' miből ki lehetett húzni, hogy nem igen kedves vendég. Vallomása ebben foglaltatik: Midőn egyszer a' Tuileria palotában vólt, több gárdatisztek, és egy kis ember, ki magát Ügyésznek adta ki megszólították, azt állítván, hogy mivel ő a' Kormánytól nem érdem szerént jutalmaztatott meg, bizonyosan annak (a' Kormányának) ellensége legyen: egy-útal arra is reá akarták beszélni, hogy a' Katonaságot Desertióra nógassa, 's erre nézve javallották, hogy B e r r y e r Urhoz folyamodjék, a' ki a' Bordeauxi Hertzegtől felállított Regensségnek első Minisztere. Minekutánna

tehát B e r r y e r Urat felkereste lakásában, ez neki a' B e r r y Hertzegné nevében egy Obersterségről szólló P a t e n s adott, avval az ígérettel, hogy ha dolgát jól végzi, Generalmajori rangot nyer. — Szinte B e r r y e r Urtól, két 500 frankról szólló Banknottát is kapott, mellyet ő azután a' szegények között kiosztogatott. Ezek vóltak T o u r n i e r Urnak első Vallomásai, de azután külömbféle kérdések által úgy megzavartatott, hogy ki nem gázolt, 's merő ellenkezéseket lehetett vallomásában találni. Utoljára avval mentette magát, hogy feje, egy betegség miatt, mellyben néhány nap ólta sínlődik, megzavarodott. A' második tanú egy V a s s a l nevű Politzia Commissarius vólt, a' ki egy — B e r r y e r Urnak házánál történt motózás felől vallott, a' 3-dik Granville Ur Nantesi birtokos, 's a' vádoltattnak barátja. Ennek az utólsónak vallomása igen kedvező vólt B e r r y e r Urra nézve, — az ülés következő napra halasztatott.

Más nap a' Törvényház még jobban tömve vólt, mint az előtt való napon. T o u r n i e r Urat még egyszer ki kellett volna halgatni: mivel pedig egy levelet küldött a' Tanátsba, mellyben otthon maradását, betegséggel mentette két Orvos azonnal szállására küldetett, kik vissza térvén, jelentették, hogy T o u r n i e r ugyan az ágyat őrizi, de nints semmi baja, azt minden esetre ki lehet venni szeméből, hogy előbbeni bátorságát elvesztette, mert azt mondta, hogy legfejjebb félórát kitarat a' vallatásnál, de többet semmi esetre, — nem (Nevetés).

Minekutánna e' szerint a' beteg, megjelenése alól felmentetett, — öszvehasználtatott a' B e r r y Hertzegné írása avval az íróvánnyal, melly a' Per

folyamatja alatt az övének lenni állítatott, de szoros megvizsgálás után csak ugyan úgy találtatott, hogy az előmutatott irovány, nem a' Hertzegné kezeírása. Erre a' General Ügyész Vilnot Ur felállott, 's telyes megindulással így szólott: „Esküdt Uraim! Midön mi Frantzia Ország Deputatusának, ki jeles ügyész, 's nagy lelki tehetségekkel felruházott férjfiú, ügyét magunkra vállaltuk, akkor annak az ösztönnek engedelmeskedtünk, melly bennünket az Ország javát telyesíteni kötelez. Valameddig azt hittük, hogy mi Berryer Urban, egy Öszveesküvésnek fejét a' polgári háború lázzasztóját üldözzük, addig hajlandók voltunk hivatalunk szerént, azt a' mit kötelességünk parantsol, tellyesíteni. Azomban edes Uraim! a' Törvénybírónak mindenkor csak lelkiismerete, betsülete, és igazságszeretete légyen sinórmértéke. Az egész Per folyamatja, melly az Urak szemek előtt ment véghez, úgy látszik, arra a' meggyőződésre, és tulajdonképpen elhatározásra szólít fel bennünket, hogy a' Vádnak folytatásával ezennel felhagyjunk. Midön pedig az utolsó szavakat minden oldalról tetszés követte, így folytatta a' Szólnok további beszédjét: Itt nints helye a' tetszésnek Uraim! Én csak kötelességemet telyesítem, 's ezért semmi tetszést sem várok. Még tegnap felakartunk már a' váddal hagyni, de még is jobbnak tartottuk, még egyszer lelkiismeretünkkel tanátskozni. Tsendes éjjel jól megfontoltuk a' dólgot, és semmit sem találtunk, a' mi egy ilyen alaptalan vádnál való késedelmet kimenthetne. Mi annál fogva az egész ügyet az Urak böltsességekre, és emberségekre bízuk. A' mi minket illet, megelégszünk avval, hogy megmutathattuk, hogy a' törvényes embernek fő kötelessége ab-

ban áll, hogy lelkiismeretének engedelmeskedjek. — Erre Berryer Ur így szólott: „Mihelyest ebbe a' provinciába léptem, hogy újj Sphaerában vagyok. Tselszövések, és titkon forralt ravaszság helyett, egy törvény bíróra akadtam, a' kinek igazságos vólta, és részhajlatlan lelke, Frantzia Ország székének betsületére válik. Én óltalom alatt vagyok, mert a' General Ügyészben is olyan férjfiút esmertem meg, kit nem hivatala, de ő, díszesíti hivatalát. Azért is engedek a' megindulás benyomásának, — 's óltalmazásomra semmit sem hozok fel többet, — sőt inkább örömmel, és telyes bizodalommal várom a' Törvénytészék fejemre hozandó ítéletét. A' vádoltattnak 3 Ügyészei is elhalgattak, és a' Praesidensnek néhány észrevételei után, az Esküdtek a' Tanáts mellékszobájába mentek, a' honnan néhány minutum múlva visszatérvén, azt határozták: „Berryer Ur minden ellene koholt vád alól, minden ki fogás nélkül felmentetik, és szabad lábra tétetik.“ A' Sokaságnak nagy öröme között hagyta el Berryer Ur a' Törvényházat, kinek ügye bévégzését a' General Ügyésznek szerénysége, a' Praesidensnek részrehajlatlansága, az Esküdteknek iparkodások, és a' közvélemény, egyformány siettették. —

A' Temps Oct. 26-ról így ír: A' Frantzia seregnek már 27-kén kellene Belgiumban bérukkolni. A' szállások elvóltak készülve, és már parantsolat is adatott a' sereg kiindulására. Azomban ezen rendelésekkel felhagytak, — a' háború elhalasztatott, — a' hitel ismét lábra áll, — kedvező hírek miatt, a' Cursus 1 fr. és 40 krral szállott feljebb.

A' Tribune egy tzikkelyt közöl ez alatt a' tζίm alatt: „A' bé vádol-

tak, 's tzelja azt megmutatni, hogy egy Törvényszéknek sints jussa, a' Jun. 5-iki és 5-ki Insurgensekről ítéletet hozni. „Elég szerentsétlenség úgymond, meggyőzöttetni: mai időben annyi a' Revolutió, hogy bolondság azt vétek nevezettel, megbélyegezni. A' história tele van illyesekkel, 's a' szerentse szüntelen való, néha különös változásoknak van alá vetve. — Igen, — de a' törvény! — Hiszen a' törvény mindég a' győztessé, — mert ő, szabja a' törvényt. A' törvények tsak béke időkhöz, 's rendes napokhoz valók, nem háborúhoz. A' törvény tsak egy, és ugyan azontársaság tagjai között intézi el a' dólgot, és e' szerint előre felteszi, nem pedig teremti a' társaságban a' jó egyetértést. Ott tehát, hol maga a' társaság van kérdésben, ott a' törvény szava semmit sem használ. Félre tehát a' törvénnel, — semmi dólgunk véle!“ —

Lám! mit nem tesz a' Radicalismus! nem elég, hogy a' Statusoknak eloszlását tzelozza, és erre szolgáló minden eszközöket kiméletlenül megtámad, hogy a' már törvényesen megállapított intézeteknek, szabad önnkényt tesz ellenébe, de a' Tribune egy lépéssel még tovább megy: ugyan is a' társaságot mindjárt eloszlottnak nyilatkoztatja, 's a' törvényeket semmire valóknak hirdeti, mihelyest a' társaságnak néhány eltévelyedett gyermekei, lázzadás, préda, és gyilkolás miatt számadásra vonattatnak. — Köszönjük a' Szerkeztetőnek a' fentebbi tzikkelyt, — — hasznos az a' társaságokra nézve, mert ezek megtanulják, mit kell azokról hinni, a' kik szüntelen törvényességet hordoznak szájokban, azomban, mikor Övéik törvény eleibe idéztetnek, a' törvényt semminek sem tartják. Hogy illyen gondolkodás mód mellett új Statusok fel nem állhatnak,

annyi bizonyos. Azomban még is látjuk, hogy új társaságok kelnek, — de józanabb principiumok mellett. Mit akarnak hát a' Radicalisok? Győzni akarnak, és a' győzedelem után az az: a' társaságnak birtokjába béakarják magokat furni, és a' jószágon megosztozni. Úgy de olyan társaság, a' millyet ők képzelnek, mai időben, nintsen: — hát minn osztóznak? —

T ö r ö k O r s z á g.

A' Diario di Roma a' következő tudósítást közli Alexandriából, (datum nélkül). Az Egyiptomi V. Király Agensét Konstantinápolyban, Negib Effendit, magához hívatván a' Szultán, Hussein Basa táborába küldötte, azzal a' parantsolattal, hogy az ellenségeskedések szünjenek meg, és a' békesség helyre állítása felől a' két fél alkudozásba ereszkedjék.

P o r t u g a l l i a.

A' legújabb tudósítások Lisbo-nából Oct. 18-káig és Oportóból 19-kéig költek. Dom Miguel 17-dikén ment el Coimbrából a' táborához. Oporto ostromlását újra elkezdették Dom Miguel seregei Oct. 11-dikén Dom Pedro születése napján 'snégy napig folytatták, de foganat nélkül; azólta tsak néha néha eregetnek bombákat a' városba. Világos dolog, hogy Dom Pedro az Angliából hozzáfolyvást érkező hadi segedelmek nélkül az ostromló ellenségnek ellent nem állhatna.

A' két ellenséges hajós sereg között Oct. 14-kén a' Vigoi kikötő előtt tsatára kelt a' dolog, melly 4 óránál tovább tartott, de a' mellynek a' mint látszik, a' hajók köteleinek, árbotzai-

nak 's vitorláinak megrongálásának mind két részről egyéb következése nem lett. Sartorius Admiral hajójában legtöbb kár esett, 's maga az Admirál is megsebesített; mellyre magát hajóival Oportó felé vonta.

N é m e t O r s z á g.

A' Müncheneri politikai Ujság a' felől tudósít, hogy egy Bajor sereg Görögországba fog küldettetni addig az ideig, míg ott a' Katonáság rendbe szedetik, és gyakoroltatik. Már az is meg van parantsolva, hogy az elmenendő sereg minden órában talpon álljon az elindulásra.

Ugyan ez a' lap azt a' kérdést teszi fel, vallyon Bajor seregek, Görögországba való küldése, megegyeztethető e' a' Bajor Országi alkotmánnyal? — Egy articululus, ezen kérdésre igennel felel; a' mennyiben a' Királyt abbéli jussában semmi sem szorítja meg, melly szerint Görögországgal, a' Német Szövetségre nézve nem káros egyességre léphet. —

A' Bádeni Nagy Hertzeg a' minap a' Heidelbergi polgár katonaságnak, most pedig a' Freiburgi pattantyúsoknak 2 ágyút ajándékozott.

B e l g i u m.

A' legújabb Amsterdami Oct. 25-kén költ hírlap szerint, Ausztria, Orosz, és Burkus Ország Követjei, van Soelen Urral beszélgetést tartottak, mellynek következésében a' Németalföldi dolgok egészen megfordultak, úgy, hogy nem igen lesz szükség arra az áldozatra, mellyet a' Nemzet tenni készült.

A' Journal d' Anvers szerint, még nem jutott a' Belgiumi Kor-

mányhoz, a' Londoni Conferentziának azon újabb javallatja, mellyen most a' Haagi Cabinetum tanátskozik. Hollandiában, sem száraz, sem pedig tengeri ütközettől nem tartanak, — de különben is úgy látszik, hogy ez elhalasztatott.

A' Luttichi Magistratusnak hivatalos tudósítása szerint, a' Cholera, már abban a' városban is kiütött.

Éjszak Amerikai Egyesült Statusok.]

Mississipiből Aug. 10-ről írják: A' szerentsétlen háború az Indusokkal folyvást tart, noha a' Cholera mind a' két részről nagy pusztítást visz véghez. Mennyire pusztítja a' Mississipi katonaságot, tsak abból is meg lehet tudni, hogy Scott Generalisnak egy 1000 főből álló osztályából, 600-an veszték el. Azomban a' tsata újra elkezdődik, 's nem is szűnik meg télnél előbb. Minden politikai bóldogságok mellett is, mellyel az Éjszak Amerikai Statusok ditsekesznek, majd által látják most, millyen léptsön van közöttök a' megszakadás, és hogy kívánatos lenne Igazgatásokban valami változást kezdeni. De minő változást? így kiáltanak sokan: Talán Monarchiait? mert ha egyszer a' Revolucionnak kerekje forgásba tétetett, akkor senki sem mondhatja meg, hol fog az megállani. Jaj annak a' Nemzetnek, melly jó, és okosan elintézett Kormányját változtatni kívánja! Amerika szerentsés, szabad, és független vólt, de talán egy Revolucion által mind ettől megfosztatik! —

Aug. 28-ről Éjszak Amerikából érkezett tudósítások szerint, egy részről az úgy nevezett Sioux, más részről pedig a' Sack nevű Indusok között véres ütközet ment véghez. Az utóbbiak 200 Katonát vesztettek, 40-en pedig

közzülök elfogattak. A' foglyok között van a' kikiáltott N a o P o p e Próféta is, és a' híres fekete sólyom, a' ki, mint mondják, az ellenségtől kapott sebjében meg fog halni. Ellenben Detroitból jelentik, hogy az ott lévő Hadi titoknok C a s z U r, Scott Generálistól tudósítást vett légyen, melly szerint az említett Próféta, és a' fekete sólyom mind ketten megfogattak, 's a' R o c k Irlandi commedérozó Obersternél T a y l o r U r n á l ő r i z e t alatt tartatnak.

N a g y B r i t a n n i a.

A' M o r n i n g C h r o n i c l e az Irlandiai dólgookról ekképpen vizsgálódik: — Nagyon sajnáljuk, ha visszatekinünk, mivé leve I r l a n d i a, mivel tudjuk, hogy mostani állapotja a' Minisztereknek nem kevés bajt szerez. — Stanley Ur nagyon ügyes szólnok, de még is van valami benne, a' mi az Irlandusoknak nem tetszik: valóban, ha avvala' nyíltszívűséggel bírna, melly Lord Althorpot jelesíti, az Irlandusokat inkább lekötelezné. Ez a' Nemzet semmit sem tűr kevésbé, mint a' megsértést, és semmi sem bántja őket jobban, mint a' rátartó, és hideg viselet, a' mi pedig fájdalom! minden Angolynak caractervonása. Egy kevésé finomabb bánás mód, valóban sok rossznak elejét vette volna; de az a' megvetés, mellyel a' tizedet nyakokra tolták, és azok az intézetek, mellyek erre nézve tétettek, nagyon gondolatlan lépés vala. Azomban az okozott

kárt, úgy hiszszük, valamennyire jóvá lehetne tenni. Sokan azt mondják, hogy Stanley Ur inkább való Angoly, mint Irlandi éghajlat alá: Ő az igaz, nagy lelki tehetséggel bír, de nem bír ám avval a' tehetséggel, hogy az I r l a n d u s o k n a k tetszék. Ellenben G r a n t Károly, a' ki náluk olyan kedves vólt, hogy velek azt tehette, a' mit akart, megtaníthatná Stanley Urat, hogy nyájassággal, és betsülettel többet lehetne végezni, mint amúgy. Az Irlandi Cancellaria, a' hátra maradt tized beszédése iránt több parantsolatott bortsátott ki 1200 nál, melly tized, az új törvény szerint úgy tekintetik, mint a' Koronának tulajdona: de mivel a' földmívelők sem Koronának, sem a' papságnak nem szeretnek fizetni, nem tsuda, hogy a' D u b l i n i Újságokban a' törvények fenntartására készített gyalogságnál, lovasságnál, pattantyúságnál egyebet, nem lehet olvasni.

Egy R o y a l G e o r g e nevű hajó, 450 közemberrel, és 25 tiszttel kikészülve, O p o r t ó i útjában, P o r t s m o u t h alatt evezelt el. Ez a' hajó egy Londoni privat ember költségén készült.

A' Pénz folyamata N ó v e m b e r ' 5 - d i k é n ,
közép árr:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 86 1/16
Az 1820-béli sorsosok: 183 1/2
Az 1821-béli hasonlók: — —
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 2/3 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1138 1/4 for. ton
Conv. Pénzben.

(Fél árkus „**SOKFÉLE**“ LIV. Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)